

Arrest

nr. 269 899 van 17 maart 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 september 2021 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 oktober 2021 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 januari 2022.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2022.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. KONINGS, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van 3 september 2021 tot weigering van de afgifte van een visum aan de heer M.S.C.

Het verzoekschrift werd ingediend en ondertekend door mevrouw D.S.L.

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Aangezien de bestreden beslissing niet gericht is aan mevrouw D.S.L., ontbeert zij, nu zij geen voldoende persoonlijk en rechtstreeks belang heeft bij het beroep, de vereiste hoedanigheid om tegen de bestreden beslissing, die alleen gericht is aan M.S.C., een beroep tot nietigverklaring in te dienen (RvS 19 augustus 2005, nr. 148.268; RvS 28 februari 2008, nr. 180.171; RvS 29 mei 2008, nr. 183.531).

In zoverre mevrouw D.S.L., waar zij naar de heer M.S.C. verwijst als “de vertoger”, het beroep wenst in te dienen in naam van de heer M.S.C., merkt de Raad op dat mevrouw D.S.L. niet lijkt te voldoen aan de vereisten van artikel 39/56, derde lid van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig dit artikel kunnen de partijen zich slechts laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der Advocaten of op de lijst van stagiairs, alsook, volgens de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, door onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie die gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen. Er lijkt dus geen sprake te zijn van een rechtsgeldige vertegenwoordiging (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 187 – 190 en de daar aangehaalde rechtspraak).

Het beroep komt bijgevolg onontvankelijk voor.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 januari 2022 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 28 februari 2022, alwaar zij uitdrukkelijk werd uitgenodigd om te reageren op de in de beschikking van 13 januari 2022 opgenomen grond, vraagt de verzoekende partij om de in deze beschikking vastgestelde gebreken “te regulariseren” omwille van het gegeven dat zij thans wel wordt bijgestaan door een advocaat. Evenwel betwist de verzoekende partij niet dat het onderhavige beroep werd ingediend door een persoon die niet de vereiste hoedanigheid, in de zin van artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet, heeft. De Raad merkt verder op dat geen enkele bepaling van de Vreemdelingenwet voorziet dat een beroep dat niet op onvankelijke wijze werd ingediend, na het verstrijken van de beroepstermijn, kan worden “geregulariseerd”.

Er kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 13 januari 2022 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK